

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბერიძე თეიმურაზ პლატონის ძე

ბერიძე თეიმურაზ პლატონის ძე (25. II. 1932, თბილისი, —1.IV.2015, იქვე), ისტორიკოსი. ისტ. მეცნ. დოქტორი (1990).

დაამთავრა თსუ-ის ისტ. ფაკ-ტი (1957). 1958–62 მუშაობდა თბილისის ისტ.-ეთნოგრ. მუზეუმში, 1968-იდან – ს. ჯანაშიას სახ. საქართვე. სახელმწ. მუზეუმის ფეოლ. ხანის მატერ. კულტ. ისტ. განყ-ბაში (1987-იდან იყო უფრ. მეცნ. თანამშრომელი. (1989-იდან – შუა საუკუნეების არქეოლ. განყ-ბის გამგე).

1980–87 მუშაობდა თბილისის ისტ.-ეთნოგრ. მუზეუმის დირექტორად: 1990 დაიცვა დისერტაცია თემაზე: „საქართველოს დედაქალაქის აგლომერაციული გარემოს ფორმირების ისტორიული პროცესები (ძველი თბილისის გარეუბნების ისტორია). მისი კვლევის საგანია თბილისის (IV–XX სს.) ისტ. ყოფის და კულტ. საკითხები.

არის ოთხი მონოგრაფიის ავტორი: „მხატვარი ვანო ხოჯაბეგოვი“ (1970), „და აღმოცენდა თბილისი“, (1977), „ძველი თბილისის გარეუბნების ისტორია“ (1977), „ძველი თბილისის სურათები“ (1980). იყო მრავალი საჟურნალო, საგაზეთო წერილისა და სტატიის ავტორი.

თბილისის საპატიო მოქალაქე (2008).

თხზ.: ერთი სურათი ძველი თბილისის ყოფიდან. „საბჭოთა ხელოვნება“, 1963, №1; ვახუშტის „იშტეტურქის“ ადგილის მისანიშნებლად, „მაცნე“, ისტ. არქეოლ. და ხელოვნ. ისტ. სერია, თბ., 1970; №5; თბილისური სამეფო სასახლეების ისტორიისათვის, „საბჭოთა ხელოვნება“, 1982 №11; ტერმინ „ვახში“-ს გაგებისათვის, ს. ჯანაშიას სახ. საქართვე.

